

ПРО ВИЗНАННЯ НЕДІЙСНИМ РІШЕННЯ ВІДДІЛЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Товариство звернулося до господарського суду з позовом до відділення Антимонопольного комітету України про визнання недійсним рішення адміністративної колегії відділення Антимонопольного комітету України «Про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та накладення штрафу».

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що оскаржуваним рішенням його дії щодо неподання відділенню Антимонопольного комітету України на вимогу у встановлений головою строк інформації визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції (п. 13 ст. 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції»), у зв'язку з чим на позивача накладено штраф у розмірі 3069,00 грн відповідно до абз. 4 ч. 2 ст. 52 Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Позивач просив визнати оскаржуване рішення недійсним, посилаючись на те, що голова відділення Антимонопольного комітету України не мав правових підстав, передбачених Законом України «Про Антимонопольний комітет України», вимагати надання інформації.

Разом із тим відповідач звернувся із зустрічним позовом до Товариства про стягнення штрафу у розмірі 3069,00 грн відповідно до рішення адміністративної колегії відділення Антимонопольного комітету України.

Як встановлено господарськими судами попередніх інстанцій, за результатами розгляду матеріалів справи адміністративною колегією відділення Антимонопольного комітету України 17.11.2011 було прийнято рішення «Про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та накладення штрафу», яким визнано, що Товариство вчинило порушення, передбачене п. 13 ст. 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді неподання інформації відділенню Антимонопольного комітету

України у встановлені головою відділення строки. За це порушення на Товариство був накладений штраф у розмірі 3069,00 грн.

Рішення було отримане позивачем 23.11.2011. Приймаючи його, відділення Антимонопольного комітету України виходило з того, що під час здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції відділенням Антимонопольного комітету України проводилось дослідження ринку надання послуг з паркування транспортних засобів, під час якого позивачу була направлена вимога від 05.09.2011 про надання відповідної інформації, яка була одержана останнім 19.09.2011.

Відповідно до вимоги строк надання інформації становив 10 календарних днів з дня її отримання, тобто останнім днем надання інформації було 29.09.2011.

Листом від 20.09.2011 Товариство звернулося до відділення Антимонопольного комітету України з проханням повідомити правові підстави надання інформації та надати у цьому зв'язку документи, на підставі яких здійснюється перевірка.

Листом від 26.10.2011 позивачу було надіслано подання з попередніми висновками у справі. Станом на 17.11.2011 Товариство інформації відділенню Антимонопольного комітету України не надало.

Рішенням місцевого господарського суду, залишеним без змін постановою апеляційного господарського суду, в задоволенні первісного та зустрічного позовів відмовлено.

Товариство звернулось до Вищого господарського суду України із касаційною скаргою, в якій просить скасувати судові рішення у частині відмови у задоволенні первісного позову та прийняти в цій частині нове рішення, яким задовольнити позовні вимоги, а в решті судові рішення залишити без змін.

Відділення Антимонопольного комітету України також звернулось до Вищого господарського суду України із касаційною скар-

гою, в якій просить судові рішення попередніх інстанцій скасувати в частині відмови у задоволенні зустрічного позову та прийняти в цій частині нове рішення, яким позов задовольнити.

Перевіривши правильність застосування норм процесуального та матеріального права, Вищий господарський суд України визнав касаційну скаргу відділення Антимонопольного комітету України такою, що підлягає задоволенню, а касаційну скаргу Товариства – ухвалив залишити без задоволення виходячи з такого.

Головою відділення Антимонопольного комітету України було витребувано необхідну інформацію в межах визначених п. 5 ч. 1 ст. 17 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» повноважень, оскільки виходячи із положень норм чинного законодавства, а також встановлених судами попередніх інстанцій фактичних обставин справи відділення Антимонопольного комітету України у межах наданих йому повноважень мало право витребувати у Товариства відповідну інформацію, необхідну для дослідження ринку надання послуг з паркування транспортних засобів, а позивач, у свою чергу, зобов'язаний був надати таку інформацію у встановлені строки.

Як зазначалось вище, рішення відділення Антимонопольного комітету України від 17.11.2011 одержане Товариством 23.11.2011, яке 23.01.2012, тобто в останній день двомісячного строку, який встановлений ч. 3 ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції», звернулось до господарського суду з первісним позовом у цій справі.

Ухвалою місцевого господарського суду від 26.01.2012, скасованою постановою апеляційного господарського суду від 27.02.2012, позов було повернуто без розгляду.

Ухвалою місцевого господарського суду від 16.03.2012 позов був прийнятий до провадження та призначений до розгляду, відтак зупинення виконання рішення органу Антимонопольного комітету України відбулося з 16.03.2012, тобто після спливу двомісячного строку, відведеного Законом України «Про

захист економічної конкуренції» для добровільної сплати штрафу.

У зв'язку з викладеним вимоги відділення Антимонопольного комітету України, яке звернулося до суду із зустрічним позовом та просило стягнути з відповідача суму штрафу, накладеного рішенням відділення Антимонопольного комітету України, тобто до зупинення виконання зазначеного рішення, є правомірними.

* * *

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» (далі – АМК) основним завданням АМК є участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині, зокрема, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції.

Частиною 2 ст. 12 зазначеного Закону передбачено, що повноваження територіальних відділень АМК визначаються цим Законом, іншими актами законодавства. Повноваження територіального відділення АМК не можуть виходити за межі повноважень АМК, визначених законом.

Згідно з п. 1 ч. 3 ст. 7 цього Закону у сфері формування та реалізації конкурентної політики, сприяння розвитку конкуренції, нормативного і методичного забезпечення Антимонопольного комітету України та застосування законодавства про захист економічної конкуренції АМК має повноваження, зокрема, вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, необхідну для дослідження ринків, а також інформацію про реалізацію конкурентної політики.

Також відповідно до пунктів 5 та 12 ч. 1 ст. 17 цього Закону голова територіального

відділення АМК має повноваження, між іншим, при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом; проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку, а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на цьому ринку та приймати відповідні рішення (розпорядження).

Аналогічні повноваження встановлені й Положенням про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженим розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 № 32-р та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за № 291/5482. Зокрема, п. 3 ч. 1 у тому числі передбачає, що відділення АМК має повноваження вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, необхідну для дослідження ринків, а також інформацію про реалізацію конкурентної політики.

Крім того, виходячи зі змісту статей 22 та 22¹ Закону України «Про Антимонопольний комітет України» розпорядження, рішення та вимоги органу АМК, голови територіального відділення АМК щодо подання суб'єктами господарювання документів, інформації тощо, необхідних для виконання цими органами завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції, є обов'язковими для виконання у визначеним строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» особа, на яку накладено штраф за рішенням органу Антимонопольного комітету України, сплачує його у двомісячний строк з дня одержання рішення про накладення штрафу.

Згідно з ч. 5 ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі 1,5% суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

Статтею 60 цього Закону передбачено, що порушення господарським судом провадження у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України, а також перегляд за заявою сторони відповідного рішення (постанови) господарського суду зупиняє виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України на час розгляду цієї справи чи перегляду відповідного рішення (постанови) господарського суду.

Отже, відділення АМК у межах наданих йому повноважень мало право витребувати у Товариства відповідну інформацію, необхідну для дослідження ринку надання послуг з паркування транспортних засобів, а Товариство, у свою чергу, зобов'язане було надати таку інформацію у встановлені строки.

У зв'язку з тим, що невиконання розпоряджень, рішень і вимог органу АМК, голови територіального відділення АМК відповідно до ч. 2 ст. 22 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» тягне за собою передбачену законом відповідальність, а Товариство зазначені вимоги не виконало, його правомірно, згідно з положеннями Закону України «Про захист економічної конкуренції», було притягнуто до відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції.